

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC.

GRECHISCHER COURIER.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ιδιώτεται δις της εβδομάδας, τὴν Τρίτην καὶ τὸ Σάββατον. — Η τιμὴ τῆς συνδρομῆς εἶναι 24 δραχμὲς, καὶ ἵστη προπληρωματικά. — Η τιμὴ τῶν καταχωρισθέντων είναι 30 Δραχμὲς τὸν Σύγχρονον. — Η συνδρομὴ γίνεται ἐν Ἀθήναις εἰς τὴν Βασιλικὴν Τυπογραφίαν· εἰς τὴν Εὐάλωσ, εἰς τοὺς διαυτούς τῶν ταχυδρομίων, καὶ ἵστηται εἰς τὴν Αἴγαλον. Πρόξενον.

Le Courrier Grek paraît le le mardi et samedi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 24 drachm. par an, payables d'avance. — Prix des inscriptions, 30 lepta per ligne de 50 lettres. — On s'abonne à Athènes à l'Imprimerie Royale; chez les directeurs de Postes dans l'intérieur, et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

Der griechische Courier erscheint wöchentlich zweimal, am Dienstag und Samstag. Das jährliche Abonnement beträgt 24 Drachmen Vorauszahlung. — Die Inschriften-Gebühr ist 10 Lepta für eine Zeile von 50 Lettern. — Man abonniert sich für Athen in der Staatsbuchdruckerei, für die Provinzen bei den resp. Postbehörden, für das Ausland bei den k. griech. Consuln.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 16 Οκτωβρίου.

SAMEDI 28 Octobre.

SAMSTAG, 28 October.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ, τῇ 15 Οκτωβρίου

— Ή Α. Β. Γ. ὁ Πρίγγιψ Αὔγουστος τῆς Προυσίας καὶ ή Α. Γ. ὁ Δούξ Μάξις Λευχτεμβέρ περαιώσαντες τὴν κάθαρσίν των ἀνέβησαν τὴν παρελθοῦσαν πέμπτην περὶ τὴν μεσημέριαν εἰς τὴν πόλιν.

— Ή Α. Β. Γ. ὁ Αρχιδούκ Ιωάννης καὶ ή Α. Β. Γ. ὁ Πρίγγιψ Άδαλερχός τῆς Προυσίας φθάσαντες τὴν ἑδομάδα ταύτην ἀπὸ Κωνσταντινουπόλεως εὑρίσκονται ὑπὸ κάθαρσιν εἰς τὸν Πειραιά.

— Κατὰ Β. διάταγμα διαφέρει τὸ παρὰ τὴν Γραμματείαν τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργικῶν Σύμβουλος Κ. Κ. Ρίζος καὶ διοχεγός τοῦ Μηχανικοῦ Κ. Ζέντνερ διωρίσθησαν μέλη τῆς ἐπιτῆς ἐμψυχώσεως τῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς.

— Διάφοροι Γαλλικοί καὶ Ἀγγλικοί ἐφημερίδες, τὰς ὁποίας ἔλαχθομεν διὰ τοῦ ἐσχάτως φέρονται ἀτμοπλόους περιέχουσιν ἀποσπάσματα τῆς μεταξὺ τοῦ Κ. προέδρου τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου καὶ τοῦ ἵππου τοῦ Κ. Λάζαρος ἀλληλογραφίας, ἀφορώσας τὰ περὶ τῆς ἐκ τῆς Ἐλλάδος ἀποστολῆς τοῦ Ιταλοῦ Οὐσιλίου.

Αἱ ἐφημερίδες αὗται, λαβοῦσσαι τὴν τύχην νὰ γνωρίσωσι τὰς κοινοποιήσεις ταύτας (αἵτινες, πρᾶγμα περίεργον) ἐξητήσθησαν διλούσι ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κ. Λάζαρος παντελῶς; νὰ ληφθῶσιν ἐνταυτῷ ὑπ’ ὅψιν καὶ αἱ ἐπὶ τούτῳ ἀπαντήσεις τοῦ Κ. προέδρου τοῦ ὑπουργ. συμβουλίου) συρρικάσουσι τὰς εἰρημένας κοινοποιήσεις, ἐκίστη κατὰ τὸ συστηματικόν περὶ τὸ σκέπτεσθαι καὶ γράφειν.

Μία, πρὸ πάντων, τῶν Ἀγγλικῶν ἐφημερίδων Πρωτὶα Χρονικὰ καλούμενη, δὲν συνιστάται περισσότερον τῶν ἄλλων, εἰς τὴν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἐκθεσίν της, ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν λεπτότητα τῶν ἐνφράσεων τῆς. Ἡ ἐφημερίς τῶν συντηρεωτῶν ἔλαβε τὸν κόπον ν’ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς παραδόξους ταύτας προσβολὰς τῆς ὑπερποντίου συναδελφῆς της, καὶ εἶναι περίεργον τῷ ὄντι νὰ παρατηρήσῃ τις μ’ ὅποιν πνεῦμα, καὶ εὐγενεῖς ἐκφράσεις, ἀνδυνάμεθα νὰ ἔξηγηθῶμεν οὕτως, ἡ Γαλλικὴ αὖτη ἐφημερίς εἰρούνεται τὴν ἀντίπαλόν της.

Εἴπομεν ἡδη ἀλλοτε, ὅτι ὅποταν γνωστοποιηθῶσι αἱ κοινοποιήσεις τοῦ Κ. προέδρου τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, πρᾶγμα τὸ ὄπιον, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Κ. Λάζαρος, δὲν θέλει ορθάδοξεις ἵσως, ἀν δὲν ἔγινεν εἰσέτι, καὶ ἀν δὲν εἰδώμεν μετ’ ὀλίγον τὰς κοινοποιήσεις ταύτας δημοσιεύμένας εἰς τὰ ὅποια θέλομεν λάβει μετ’ ὀλίγον φύλλα τῶν ἐφημερίδων, ὅποταν, λέγομεν, αἱ κοινοποιήσεις αὗται γνωστοποιηθῶσι, θέλει ἰδεῖται ποῖος εἴχε δίκαιον εἰς τὴν προκειμένην δυσάρεστον συζήτησιν.

« Κύριε Συντάκτα.

Ἐν Τεργέστῃ, τὴν τὸ Οκτωβρίου 1837.

Οσάκις πρόκειται λόγος ἐπειδὴ ὑπερασπίσεως ἐντίμων ἀνδρῶν, ἡ καρδία μου δὲν ἀναπτάνεται πρὶν ἐπιπληρώσῃ τὸ ιερὸν τοῦτο χρέος τοῦ τιμίου πολίτου. Τουαύτην ὑπόληψιν ἔχων καὶ εἰς τὴν ἀξιότερην ἐφημερίδα σας, παρακαλῶ νὰ καταχωρίσω τὸ ἀκόλουθον ἀρθρὸν εἰς ἐν τῶν προσεχεστέρων φύλλων.

Κάποιος Πανδίας ἡ ὑπάτιος Λύγερινος, Χίος, μέλος τῆς ἐν Ναυπλίῳ ἐμπορικῆς συντροφίας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν, Τζημπήνης, Λύγερινος καὶ Παρώδης, πρότιμον ἡδη μηνῶν ἐδοσπέτευσεν ἐκ τῆς Ἐλλάδος ὑπὸ ἔνδυμα ναύτου ἀνευδιαβατηρίου, καὶ διευθυνθεὶς εἰς Τεργέστην, ἐνόμισεν εὔκολον νὰ διαφεύγῃ εἰς τὴν Κύπρον ταύτην πόλιν ἀπορθίθευτος παντὸς ἐγγυητικοῦ ἔγγραφου. Άλλ’ ἀπατηθεὶς καὶ ιδὼν

INTÉRIEUR.

ATHÈNES le 27 Octobre

S. A. R. le Prince Auguste de Prusse et S. A. S. le Duc Max de Leuchtenberg, après avoir terminé leur quarantaine au Pirée sont montées jeudi vers midi à Athènes.

S. A. I. l'Archiduc Jean et S. A. R. le Prince Adalbert de Prusse, arrivées cette semaine de Constantinople, font actuellement leur quarantaine au Pirée.

Par une ordonnance royale, Mr. Rizo Conseiller ministériel au département de l'intérieur et Mr. le capitaine du Génie Zentner, ont été nommés membres de la commission pour l'encouragement de l'Industrie.

Les divers journaux de France et d'Angleterre qui nous ont été apportés par les derniers bateaux à vapeur, contiennent des extraits de la correspondance qui a eu lieu entre Mr. le Président du Conseil et Mr. le chevalier Lyons relativement au renvoi de la Grèce du Sr. Usiglio.

Les journaux qui ont eu la bonne fortune d'obtenir ces communications, qui, chose assez remarquable, sont toutes prises exclusivement dans les seules notes de Mr. Lyons et nullement dans celles responsives de Mr. le Président du Conseil: ces journaux disons nous, les commentent chacun d'après sa manière de penser et d'écrire.

Il y a particulièrement un journal Anglais, le Morning Chronicle, qui dans son compte rendue se recommande pas le plus par le choix et la délicatesse des expressions. Le journal des Débats s'est donné la peine de relever cette sortie extraordinaire de son confrère d'outremer et c'est chose curieuse que de voir avec quel esprit et quelle élégance de langage, si nous pouvons nous exprimer ainsi, le journal Parisien persifle son adversaire.

Nous avons déjà dit une fois que lorsqu'on aurait connaissance des notes de Mr. le Président du conseil, ce qui, a en juger de ce qui arrive pour celles de Mr. Lyons, ne devra pas tarder d'avoir lieu, si celan'est du reste déjà fait, se convaincre-t-il on de quel côté était le bon droit dans cette désagréable discussion.

TRIESTE, 1. octobre 1837.

Mr. le Redacteur!

Toutes les fois qu'il s'agit de défendre un citoyen honorable mon, cœur n'est pas tranquille que je n'ais rempli ce devoir sacré d'un homme d'honneur. Je viens donc m'adresser à votre estimable journal et vous prier de vouloir bien insérer l'exposé suivant dans un de vos plus prochains numéros.

Un certain Pandias ou Hypatios Avjérino de Chio, associé à la maison de commerce de Nauplie sous la raison Tzimbi, Avjérino et Parodi, s'étant enfui, il y a quelques mois, de la Grèce sous un déguisement de matelots et sans être munis d'aucun passeport est arrivé ici dans la persuasion qu'il lui serait loisible de résider dans cette ville si tranquille, sans avoir besoin d'offrir une

INLAND.

den 27 October.

— Se. königl. Hoheit der Prinz August von Preussen und S. II. der Herzog Max von Leuchtenberg haben sich nach Vollendung ihrer Quarantäne den vorigen Donnerstag Mittags nach der Hauptstadt begeben.

S. kaiserl. H. der Erzherzog Johann und S. k. H. der Prinz Adalbert von Preussen sind im Laufe dieser Woche von Constantinopel angekommen, und befinden sich in Piräus in der Quarantäne.

Durch kgl. Ordonnaiz wurde Hr. C. Rizo, Ministerialrath im Departement des Innern, und Hr. Ingenieur - Hauptmann Zentner zu Mitgliedern der Commission zur Beförderung der Industrie ernannt.

Verschiedene französischen und englischen Journale, welche uns durch das letzte Dampfboot zugekommen sind, enthalten Auszüge aus dem Notenwechsel, welcher, in Folge der Ausweisung des Italieners Usiglio aus Griechenland, zwischen dem Herrn Ministerpräsidenten und Sir E. Lyons statt gefunden hat.

Diese Journale, die so glücklich waren, jene Mittheilungen zu erhalten, welche — ein sonderbarer Umstand! — einzige und allein den Noten des Sir E. Lyons entlehnt sind, ohne die Antworten des Herrn Ministerpräsidenten im Geringsten zu berücksichtigen — diese Journale, sagen wir, commentiren dieselben, ein jedes nach seiner besondern Denk- und Ausdrucksweise.

Vorzüglich ist es das englische Morning Chronicle, welches sich in seinem Berichte in Bezug auf Gewehltheit und Zartheit des Ausdrukes eben nicht zum besten empfiehlt. Das Journal des Débats hat sich die Mühe gegeben, die sonderbaren Ausfälle seines Collegen von der andern Seite des Canals zurückzuweisen, und in der That ist es merkwürdig zu sehen, mit welchem Geiste, mit welcher Eleganz des Ausdrucks das Pariser Journal seinen Gegner persifliert.

Wir haben bereits bei einer andern Gelegenheit gesagt, dass, wenn die Noten des Hrn. Ministerpräsidenten zur öffentlichen Kenntniss gebracht werden, welches, nach der Publication der Noten des Sir E. Lyons zu schliessen, wohl bald statt finden dürfte, Jedermann leicht im Stande sein wird, zu beurtheilen, auf welcher Seite sich im vorliegenden Falle das Recht befindet.

TRIEST, den 1. October 1837.
Herr Redacteur!

So oft es sich um die Vertheidigung ehrenwerten Mannen handelt, kann ich keine Beruhigung finden, bis ich dieser heiligen Pflicht eines jeden rechtsebaffenen Bürgers Genüge geleistet habe. Indem ich eine gleiche Gesinnung auch bei Ihrem achtbaren Blatte vorausseze, bitte ich Sie, den nachfolgenden Artikel in eine Ihrer nächsten Nummern einzurüken.

Ein gewisser Pandias oder Hypatios Augerinos aus Chios, Associé des Handlungshauses Tzimbis, Augerinos und Parodis zu Nauplia, entfloß vor eini-

στι, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς ἐνταῦθα ἀστυνομίας, ἐπερπετεῖ
ἀρεώπτως νὰ ὄπισθιδρομήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, κινηθεὶς ἀπὸ
μανιώδη ἑδίκησιν, κατεχώσειν εἰς τὴν Ἐλπίδα ὑπ' ἄρι. 68-69 μαρπόν τι ἄρθρον διαβολῆς κατὰ τοῦ ἐνταῦθα
Ἐλ. προξένου, ἔξυβρίζων ἐν παρόδῳ καὶ τοὺς ἐνταῦθα ἐμπο-
ρευομένους συμπολίτας του Χίους. Εἰς τὴν ψευδολογίαν
ταύτην πᾶσα ἀπάντησις εἶναι. Ε. Κατα περιττὴ διὰ τοὺς ἐν
Τεργέστῃ Ἑλληνος· ὅλλα τοσας δὲν ἥθελεν εἰσθαι ἀνωρετῆς
διὰ τοὺς εἰς τὴν Ἑλλάδα εὑρισκομένους.

Ἄφ' οὐ δρυθεὶς Αὐγερινός, μεταμορφωθεὶς ὡς ναύτης
(ὡς ὄμηλογες ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐρημερίδα) ἀπέπλευ-
σεν εἰς Τεργέστην, μετὰ τὴν ἄριξιν του ἔξητει ἐγγύησιν διὰ
νὰ διαμελητεῖ εἰς τὴν πόλιν ταύτην· καὶ μὲ ποιὸν ἀγῶνα
εὗρε μεστίν τινὰ τῶν πλοίων Κ. Σεπλιστιών ὄνομαζόμε-
νον, δοτις ἐγγυήθη δι' αὐτὸν. Ἀλλὰ μαθὼν δρυθεὶς Σεπλι-
στιών την ἀληθή κατάστασιν του Αὐγερινοῦ, τοῦ ἀρχόσεν
ἀμέσως τὴν δοθεῖσαν ἐγγύησιν. Ταῦτη δε ἔκτοτε ἔξητει
ἀπὸ τοὺς ἐνταῦθα συμπολίτας του, καὶ μὴ δυνάμενος νὰ
ἐπιτύχῃ, τοὺς ἔξυβρίζεις δημοσίως μὲ τὰς πλέον ἀναιδεῖς
ἐκφράσεις.

Κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν διάρροαι τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων
ἐμπόρων κατεμήνυσαν τοῦτον εἰς τὸν πρόξενον, ὡς διολο-
γεωκόπον δραπέτην. 'Αφ' ἐτέρου η ἀστυνομία ἔδωκεν
εἰς αὐτὸν αὐτηράν διαταγὴν, η νὰ εὕη ἐγγύησιν ἐντὸς
τριῶν ἡμερῶν, η νὰ ἀνχωρήσῃ δι' ὅθεν ἥλθε. Αλλὰ
παρῆλθον τέσσαρες ἡμέραι καὶ ἦτοι εἴτε ἐπιτύχη τὸ ποθούμανον.
Ο πρόξενος λοιπὸν ἐρχνέρωσεν εἰς τὸν Αὐγερινὸν, διὰ
τὰς συνεχεῖς πρωτητεῖς τῆς ἀστυνομίας, διὰ τὰς κατα-
μηνούτεις τῶν ἐμπόρων, διὰ τὴν λαθραίν ἔλευσιν του, καὶ
διὰ τὴν Ἑλλειψιν τῆς ἐγγύησεως, γωρίς τῆς δύοις οὐδεὶς
δύναται νὰ διαμελητεῖ εἰς τὸν πόλιν ταύτην, ητον ἀναγκα-
σμένος νὰ τὸν ἐξαποστέλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οὖτε, ἀφ' οὐ
ἀδημάθη εἰς τὸ οἰκημάτου, διὰ νὰ λάθῃ δι', τι εἴχε, συν-
ωδεύθη ἔως εἰς τὸ πλοῖον ὑπὸ τοῦ γραμματέως τοῦ Ἐλ.
προξένου κοινωνοῦ ὑπέρετον τῆς ἀστυνομίας. Καὶ οὕτως
ἀπελυτρώθη τῆς ἀνηκούστης εἰς αὐτὸν φυλακίσθω; καὶ φανε-
ρᾶς ἀτυχίας.

Αλλὰ δρυθεὶς Αὐγερινός παραπονεῖται τάχα, λέγων διτι-
η θειαίς ἔξαποστολή του ἔγενεν αἵτια τοῦ νὰ γάσῃ τὰ ιμά-
τια του, τὰ κατάστηκά του, καὶ προσέτι σημαντική τινα
πούστηται γηραιότατην. Ανωφελή καὶ μάταια σοφίσματα!
Η ἐνταῦθα ἀστυνομία δὲν ἥμελησε νὰ ἀνιχνεύσῃ ἀμέσως;
πάσαν γνωίαν τοῦ οἰκηματός του, ἀλλὰ δὲν εὔρει οὐδὲ
όσολόν· καὶ η κυρία, ητις τοῦ ἐνοικίας τὸ κατάλυμα,
έμχρυποσεν ἐνώπιον τῆς ἀστυνομίας, ὅτι, εἰς τὸν καιρὸν
τῆς ἐλεύσεως του, δὲν εἴχεν εἰκῇ μίαν φανώδη κάππαν, καὶ
δύο η τρία θειά, τὰ ἐποια ἔλασθε μετ' ἔκυτον. Η αὐτὴ
προσέτι μάρτυρεῖ, έτι δὲν εἴχε νὰ τῆς πληρώσῃ τὸ ἐνοικίον,
καὶ ὅτι μολις ἠδινήθη νὰ δανεισθῇ, διὰ νὰ ἀποτίσῃ τὸ
γρεύστου. Περὶ τούτων δὲ πάντων ἐδόθη ἐγγραφὸς ἀπόδει-
ξις παρὰ τῆς ἐνταῦθα ἀστυνομίας εἰς τὸν Ἐλ. προξένον,
ὅποις τὴν ἔχετεις πιθανῶς εἰς τὴν ἀνηκούσαν ἀρχὴν
τῆς Ἑλλάδος.

Ταῦτα εἶναι τὰ διατρέζαντα εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀφιξέντων τοῦ
Αὐγερινοῦ, διξις, εἰς τὴν ἐπιστροφήν του, ἀν καὶ φυλακίσθεις,
ὡς ἔμαλλον δὲν ἔπαισε νὰ διαβάλῃ δημοσίως καὶ ἀσυστόλως
τὸν ἐνταῦθα Ἐλ. προξένον.

Δευθῆτε, Κύριε σύντάκτα, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἔξαι-
ρετωματού ὑπολήψεως.

Εἰς τὸν συνδρομητῶν σας. »

Καταγωρίζομεν εὐγαρίστως τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν ὡς
ἔγογύσαν ἀκριβῶς τοὺς λόγους διὰ τοὺς δροίους ἀπεπέμ-
ψη ὁ Κ. Αὐγερινός τῆς Τεργέστης. Τὴν ὑπόθεσιν ταύτην
παρεμόρχωσαν τοσοῦτον αἱ ἐρημερίδες, ὑπόταν τὴν ἀνέμιξην
μὲ τὸ περιστατικὸν τῆς ἀποβολῆς του Ἰταλοῦ Οὐσίου, ζη-
τήσασι νὰ ἀποδείξωσι τὴν ἐν Τεργέστῃς ἀποπομπὴν του
Αὐγερινοῦ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ουνέπιαν ἀμοιβήτας συνθά-
κης ἀνταποδόσεως ὑπαρχούσης δῆθεν μεταξὺ Ἑλλάδος; καὶ
Λύστριας, ὡστε εὐγαρίστως ἐδράζομεν τὴν περίστασιν
ταῦτην διὰ νὰ φέγγωσιν εἰς φῶς τὴν ἀλήθειαν, ὡς πρὸς τὴν
οὐσίαν τῆς ὑπόθεσεως, καὶ νὰ κηρύξωμεν, τὸ ἀνυπόστατον
τὸν συνεπιώναν τὰς δροίας ἐρημερίδες τινὲς Ἑλληνικαὶ καὶ
Ἑλληνικαὶ διάληγαν νὰ συνάξωσι.

Ἐκεῖνο τὸ ὄποιον, κατὰ δυσυγίαν, ἐδωσει πιθανότητά τινα
εἰς τὴν ἀπάτην ταύτην ἡτον ἡ ἐναντίν τῶν ὅδηγιῶν του
παρέμβασις του Ἑλληνικοῦ ἐν Τεργέστῃ προξένου συντελέ-
σαντας εἰς τὴν ἀποπομπὴν του Αὐγερινοῦ. Άλλη ἡ ἐπὶ τῶν
Ἑξωτερικῶν Γραμματεία, ὡς εἰμεῖα καλῶς πληροφορημένοι
ἔπεισαν ἔκτοτε ἄμα γνωίσασι τὸ συμβάν τουτο νὰ ἐπι-
πλήξῃ τὸν πρόξενον τούτον διὰ τὸ κατ' ἄγοναν γενόμενον
αὐτὸς λάθος του.

Πληροφορηθεὶς διτι η σύνταξις τοῦ Γαλλικοῦ κειφένου τῆς
ἐρημερίδες η Ε. πλέιστος διεταί παρά τινων εἰς ἐμέ, ἐπιθυμῶ
νὰ γνωστοποιηθῇ δι το ἄχρις σήμερον δὲν ἔλασθον ποτὲ μέρος
ἄμεσον η ἔμμεσον εἰς τὴν δημοσίευσιν τῆς Ἐλπίδος, καὶ
ἐπ' αὐτῷ παρακαλῶ τὴν διεύθυνσιν του Ἑλλην. Ταχυδρόμου
νὰ καταγωρίσῃ τὴν παρούσαν μου κοινοπόλεων.

Αθῆναι, τὴν 12 Οκτωβρίου 1837.

ΒΙΚΤΩΡ Α. ΒΕΡΤΡΑΝΔ.

garantie écrite quelconque. Mais ayant eu lieu bi-
entôt de se détourner et ayant été obligé, à la suite de
la stricte exécution des règlements de police de
cette ville, de s'en retourner promptement par où
il était venu, il fit insérer dans le n° 68-69 du journal
l'Espérance un très long article tissu de calom-
nies contre le consul de S. M. Hellénique à Tri-
este et contre ses compatriotes de Chio résidant
dans cette ville. Une réfutation des mensonges
contenus dans cette diatribe serait tout-à-fait su-
perflue pour les grecs de Trieste mais il n'en serait
peut-être pas de même pour ce qui concerne nos
compatriotes en Grèce.

Immédiatement après son arrivée à Trieste dé-
guisé en matelot, comme il l'avoue lui-même dans
l'article sus énoncé de l'Espérance, le Sr. Avjérino
chercha une caution pour pouvoir y rester et ce
ne fut qu'avec beaucoup de peine qu'il parvint à
la trouver dans la personne d'un courtier de ba-
timens appelé Scelistino. Mais cet individu ayant
bientôt connu la véritable position de Sr. Avjéri-
no s'empressa de retirer sa caution; il pria alors
successivement ses divers compatriotes ici de se
porter caution pour lui et n'ayant pu les y persua-
der il les insulta publiquement de la manière la
plus impudente.

Sus ces entrefautes plusieurs négociants grecs de
cette ville l'avaient dénoncé au consulat comme
un banqueroutier frauduleux qui s'était ensuivi.
D'un autre côté la police l'informa sévèrement
l'ordre de présenter sa caution dans un délai de
trois jours ou d'avoir à s'en aller par où il était
venu. Cependant quatre jours après il n'était pas
plus avancé; alors le consul lui signifia que les
invitations incessantes de la police, les dénoncia-
tions des négociants, son impossibilité d'offrir une
caution sans laquelle il est défendu à quiconque ce
soit de rester dans cette ville, que tous ces inci-
dens enfin, le mettaient dans l'obligation de le ren-
voyer en Grèce. Ainsi après avoir été conduit dans
sa maison pour prendre ce qu'il y avait déposé, il
fut accompagné jusqu'à sur le bâtiment par le chan-
celier du consul et un homme de la police et s'est
épargné de cette manière les désagréments de la
prison et probablement le déshonneur.

Le Sr. Avjérino se plaint maintenant, prétendant
que son renvoi fut la cause qu'il perdit ses habits,
ses livres et une assez forte somme d'argent; De
vains sophismes que tout cela. On avait eu soin
de visiter jusqu'au plus petit coin de son habi-
tation et pas un centime n'y fut trouvé. D'ail-
leurs la maîtresse de la maison dont il s'agit, la
signora Téréza a déposé à la Police qu'à son
entrée dans sa maison le Sr. Avjérino n'avait ap-
porté avec lui qu'une méchante capote et deux
ou trois livres qu'il ne manqua pas de remporter
à son départ. Ce même témoin assure qu'il n'avait
pas seulement de quoi payer son loyer et qu'il avait
eu mille peines pour trouver à emprunter afin
de payer quelques dettes. Un morceau de pain
est la seule chose qui fut trouvée dans son habi-
tation. La police locale ne manqua pas de dresser
procès verbal de tout ce qui précéda et le fit com-
muniquer au consulat Hellenique qui n'aura pas
manqué sans doute de le porter à la connaissance
de l'autorité compétente en Grèce.

Telle est la vérité dans ce qui s'est passé à
Trieste concernant le Sr. Avjérinos. Celui-ci ne
se lassa point toutefois, à son retour en Grèce,
où il fut arrêté et conduit en prison, de répandre
impudemment des calomnies contre le consul du
Roi en cette ville.

Agréez etc.

Un de vos abonnés. »

Nous avons inséré avec plaisir la lettre qui pré-
cède puisqu'elle rend compte des motifs réels pour-
lesquels le Sr. Avjérinos fut chassé de Trieste.

Les journaux avaient tellement défiguré cette
circonstance en la faisant concorder avec l'incident
Usiglio et ont tellement prétendu prouver que le
renvoi de ce banqueroutier Chiot de Trieste était
la conséquence d'un système de reciprocité, con-
sacré dans un soidisant traité secret existant en-
tre l'Autriche et la Grèce, que nous avons cru ne
devoir pas laisser passer cette occasion, qui nous
était offerte, pour mettre la vérité au grand jour,
quant au fond même de la chose, et signaler l'ab-
surdité des conséquences que certains journaux
grecs et étrangers ont prétendu en tirer.

gen Monaten als Matrose verkleidet, ohne Pass,
Griechenland, und begab sich nach Triest, in
Hoffnung, sich in dieser Stadt auch ohne schrift-
liche Legitimation aufzuhalten zu können. Als er
aber in dieser Hoffnung getäuscht, und in Gemah-
heit der bestehenden polizeilichen Vorschriften
nöthigt sah, seinen Rückweg anzutreten, so ließ
um sich zu rachen, in Nummer 68 — 69 des Journals «die Hoffnung» einen langen Artikel einrük-
voll Verkündungen gegen den hiesigen kgl. gr.
chischen Consul, in welchem er beikeusig auch
hier sich aufhaltenden Chioten, seine Landsleute
beleidigte. Für die in Triest sich befindlichen
Chioten ist sicherlich jede Widerlegung dieses Lü-
gewebes überflüssig, aber vielleicht dürfte sie nicht
in gleicher Weise unnütz sein für unsere Lands-
leute in Griechenland.

Sobald der erwähnte Augerinos, als Matrose ver-
kleidet, wie er dies in der «Hoffnung» selbst einge-
steht, in Triest ankam, sah er sich Beliefs seines
Aufenthaltes hier selbst nach einer Bürgschaft um;
nach vielen Bemühungen machte er endlich einen
Schiffsmakler, Namens Seklistinos, ausfindig, der
sich für ihn verbürgte. Aber sobald Hr. Seklistinos
die wahren Verhältnisse des Augerinos erfuhr,
nahm er sogleich die geleistete Bürgschaft zurück.
Er ging hierauf seine hiesigen Landsleute darum
an, und als er seinen Zweck nicht erreichen konnte,
beschimpfte er dieselben öffentlich und in den
schnäbelichsten Ausdrücken.

Zu gleicher Zeit denuncierte ihn mehrere von
den hiesigen griechischen Kaufleuten bei dem Consulat
als einen betrügerischen Bankeroteur; anderer
Seite erhielt er von der Polizeibehörde den ge-
messenen Befehl, entweder innerhalb dreier Tage
eine Bürgschaft ausfindig zu machen, oder dahin
zurück zu kehren, woher er gekommen sei.

Aber es vergingen vier Tage, ohne dass er ge-
funden hätte, was er suchte. Der Consul eröffnete
also dem Augerinos, dass er wegen der polizei-
lichen Recherchen, wegen der Denunciation von
Seiten der Kaufleute, wegen seiner heimlichen An-
kunft, und wegen des Mangels einer Bürgschaft,
ohne welche der Aufenthalt hier selbst keinem ge-
stattet werde, sich genahtigt sche, ihn nach Gri-
echenland zurück zu schicken. Er wurde daher zu-
erst in seine Wohnung geführt, um seine Effecten
mitzunehmen, und sodann von dem Consulatsse-
cretär und einem Polizeidiener auf das Schiff begleitet,
und entging so der unausbleiblichen Verhaftung
und oftensuren Beschimpfung.

Nun beklagt sich freilich Herr Augerinos, dass
er aus Veranlassung seiner erzwungenen Ein-
schiffung seine Kleider, seine Handelsbücher und
überdiess eine bedeutende Summe Geldes verlo-
ren habe. Eitles Vor geben! Die hiesige Polizei
durchforschte auf der Stelle jeden Winkel seiner
Wohnung, fand aber auch nicht einen Heller.
Ueberdies hat die Frau Therese, seine Miethgebe-
rin, vor der Polizei ausgesagt, dass Herr Augerino
bei seiner Ankunft nichts mitgebracht habe,
als eine schlechte Capote und zwei oder drei Bü-
cher, die er mit sich genommen habe. Dieselbe
bezeugt, dass er ausser Stand gewesen sei, ihr den
Miethzins zu zahlen, und dass er nur mit Mühe
ein Anlehen auftrieb, um seine Schuld zu decken.
Bei seiner Abreise fand sich nichts vor, als ein
Stückchen schwarzes Brod. Hierüber ist dem königlich
griechischen Consul von der hiesigen Po-
liceibehörde eine schriftliche Declaration ausge-
stellt worden, welche derselbe an die betreffende
Stelle in Griechenland eingesandt hat.

Das sind die Vorgänge,

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

επιστολήν ής ἀξιοπρέπεγον περίναψιν τοῦ ἐσχάτως ἐκδιδόντως φύλλου τῆς θύματος ἐν Κονσταντινούπολει ἐφημερίδος ὃπου ἐπιθετεῖται εἰ μητὶ τοὺς ἑποίους η Περτές διδεῖ διὰ τὴν ἔξωσιν τοῦ Περτές πασᾶ καὶ τοῦ δύο συγγενῶν του καὶ τὰ κατὰ συνέπειαν ἡκηθέατα ὡς πρός τους ἔξωστας μέτρα.

Μετὰ περιπλόη ἐπιπονούν τοῦ Σουλτάνου γνωρίζοντος ν' ἀνταπεῖθη τὰς τιλικές ἐνδυνάμεις, καθὼς νὰ τιμωρῇ ἐπίσης τὰ ἀμαρτήματα τῶν ὑπαγόνων του, η ἐφημερίδης προσθέτει. Εἰς τὴν τελευταῖναν ἐπιτύχην κατάγγειρίν αὐτῷ ὁ Περτές πασᾶς ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶν, δοσὶς πρὸς κατέρρεις τὰς ὑψηλοτέρας θέσεις. Μελονότι η A. M. εἶχε λάβει γράμματα τῶν καπεταγμάτων του εἰς τινὰς δυσχερεῖς ὑποθέσεις, τὸν ἄφησε πάλιν τὸ ζάδιον διοικούντος ἐπὶ τῷ ἀπίδι οὗτος τὸς ἐπανερθάσθαις ὁ ίδιος. Ἐσχάτως ἔλαβε τὴν ἔξοχον τίτλον τοῦ βασιλέων καὶ ὑψηλήν εἰς τὴν θέσην τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἴστατηρών, καὶ μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐπέτυχε νὰ ὀφειλήσῃ κατά τι. Εἰς τὰς σπουδαίας ὑποθέσεις η γνώμη του ήτον ἐπιστρατής καὶ ἐπιχειρηματίας του ὄντος ἀνέγνωρίσθαι πρός τε τοὺς ἀνάγκης ἐπιτελεύτην τοῦ περιπλόητον, δὲν διεγίρασσαν ἐντιμούς τὰ γράμματα τῆς ἐνεπιστολής, μακράν τοῦ νὰ πρεσπαθήσῃ νὰ τοὺς ἀνακαλέσῃ εἰς ταχρέπονταν, διὸ πεισωπικὸν συμφέρειν, ἐγίνετο μάλιστα συνένοχος τῶν ἀμαρτημάτων τοῦ γραμμάτου του· καὶ ἀφοῦ ὁ τελευταῖς οὔτες ἀποκλινεῖς τῆς πεισωπικῆς ὑποθέσεις τῆς A. M. ἐπορίσθη πρὸς διορθωσίν του, η Περτές Πασᾶς διαγυγίσθη νὰ τὸν ἀνακαλέσῃ ἀμίσως εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ τοῦτο ἐναντίον τῆς ὑψηλῆς θέσησεως. Τέλος πάτητων η ἀνάγκη τῆς παύσεώς του διὰ πολλοὺς λόγους ἀνεγνωρίσθην ἵπαργέστατα παρὰ τῆς A. M., εἵνες ἀπεστόλητη λειτούργου τῆς θέσεώς του καὶ θετάχθη νὰ διαμένῃ εἰς Αδριανούπολιν. Απεπέμψθη ὑσαύτως καὶ ὁ ἀδελφός του, αἱ Α. Ε. Έ. δὲ εἰς ἐπίτροπον τοῦ νομιματικοποίου καὶ τοῦ σπατιωτικοῦ ταρίποι, καὶ ἐπεροῦ ἀπόρητη ὑπάλληλος ἐπερροτίσθησε νὰ ἐξελέγουν καὶ τακτοποιήσουν τοὺς λογαριασμούς του. Η ἔξερία αὐτοῦ προσδιορίσθη τῆς Κικυτάρια τοῦ δὲ Βασιλέως ἐφένδη εἰς Βάρναν. Τὸ ὑπουργεῖον τὸν ἐσωτερικὸν ἐνεπιστεύθη εἰς τὴν A. E. τὸν Χατζῆ Χακιμ Πασᾶ, πρότον ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν. Η διεύθυνσις τῶν πολιμερεῖδων, τῶν σκηνῶν τῆς πυρίτιδος καὶ τῶν ὀπλασταρίων θίλει διεθῆ εἰς ἓνα στρατηγὸν ἐκεχυόμενον μετεχοῦ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν τακτικῶν στρατευμάτων η δὲ τῶν σινονομάτων ἐνεπιστεύθη εἰς τὸν πρώτην ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν Αλῆ Νεζῆπ Μπεη. Αὕτη εἶναι η ἔννοια τοῦ αὐτοκρατορικοῦ αὐτοχράψου ἐκδιδόντος ἐπὶ τούτῳ τὴν τρίτην, ιι της σελήνης τζεμάζιεύδη Λιέρ. Οἱ δύο εὗται ὑπηρέται ἐκομισθήσαν μὲν τὰ δίκαια τῶν ὑπουργημάτων τῶν καὶ ἀπεκτατεύσθησαν εἰς τὰς θέσεις των. Τὴν αὐτὴν ημέραν η Περτές Πασᾶς συντροφεύεις ἀπὸ ἓνα ἐπίτροπον ἐπέμψθη ἀμέσως εἰς τὸν τόπον τῆς δικαιονίας του. Η ἔξελεγκτή τῶν λογαριασμῶν, τοῦ ἀδελφοῦ του ἐντιστεύθη εἰς τὸν δύο ἀπό την διάταξιν του, καὶ ἔστατη καὶ εὗτος εἰς τὸν τόπον τῆς ἔξερίας του μετὰ τοῦ γραμμάτου του. Η ἐφημερίδης τελειώσει λέγουσα, διὰ δοσὶς ὁ κόσμος ἐπευρήμασεν εἰς τὴν πυραδοτρυπτικὴν τιμορίαν τὸν ὑπαλλήλων τούτων, σίγινες ἀγνωμονοῦντες εἰς τὰς ἔξουσους εὐεργεσίας τὰς, ὅποιας ἀπόλλασσαν ἀπὸ τῆς A. M. τὸ ἀποτέλεσμα πάτητος καὶ τῆς Χακιμού του. Η ἔξερία αὐτοῦ λόγους ἀπὸ μέρους τῆς A. M. τὸ ἀποτέλεσμα πάτητος καὶ τῆς Υψηλῆς θέσεώς του.

— Ο Νασχίδ Μπέης, εἵνε τὴν ἀνιστρέψαν ὑπηρεσίαν τῆς Γ. Πόρτας ὀνομάσθη ἐπιμελήτης τῶν ὑποθέσεων τῆς A. E. τοῦ Αχμέτ Φεΐη Πασᾶ διοικητοῦ τοῦ Αειδινίου.

— Η ἐφημερίδης ἀναφέρει σεισμὸν γενόμενον ἐσχάτως εἰς Κύπρον τῆς Νικούπολης, οὗτος κατέστρεψε πολλάς οἰκίας καὶ ἐκ τοῦ ἑποίου ἀνεφάνει εἰς καταστροφή.

— Εκδέτει ὁσαύτως τὴν γενέμενην ἐπιθεώρησιν τῶν εύρισκομένων εἰς θύματαν τακτικῶν στρατευμάτων παρὰ τοῦ συνταγματάρχου τῶν, Ερεβελιστῶν Κιαρτῆ. Μηδὲν ἀπεσταλμένου διὰ νὰ ἔστεσθη τὴν κατάστασιν τῶν στρατευμάτων τούτων καὶ νὰ ἐκράσῃ πρὸς αὐτὰ καὶ ακευταῖς καὶ ἐνθερόντικος λόγους ἀπὸ μέρους τῆς A. M. τὸ ἀποτέλεσμα πάτητος καὶ φαίνεται εὐχάριστον καὶ δὲ ἐκποταμός διὰ τὸ πρόσωπον τοῦ Σουλτάνου εἰς τὸν ὑπέρτατον Σαβίνον.

— Αδριανούπολη, τὴν 8. Σεπτεμβρίου.

Η ἐπιτόπιος διεύκριτος ἐκποτοποίησεν εἰς τὰς διαφόρους τῆς πόλεως ταῦτας δημοτικά: ἀρχάζειν φερμάνιον δι' οὐ πᾶς; ξένος ἐργάζενες εἰς Αδριανούπολην ὑπεργερεύονται νὰ διδῷ ἐγγύησιν περὶ τῆς τιμοτάτης; καὶ τῆς ἔποικου αὐτοῦ διατηρήσῃ ημέραντος διὰ τὴν διαμείνην εἰς τὸν πόλιν. Εἰς ἐναντίαν περιστασῶν δουτὸς δὲν δύνανται νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ὑποχρεωσιν αὐτὴν καταπινούστας εἰς τὴν ἐπιτόπιον καθέρησην καὶ ἐντός 24 ὥρων ἀπομπῶνται ἐγγέλλειν. Ενοεῖται διὰ τὸ διάταγμα τοῦτο δὲν ἀφεῖται εἰς τὰς ξένους ἀρχαίας.

Τὰς πανέλους αἱ κρούσσεις ἐξηκολουθοῦσσι πάντοτε μ' ὅλων δὲν ἔχουσι τὴν πρωτεύοντας αὐτῆς ὄρηνην η νόσος. Εἰς η ἐπτά μόνην προσελοχή συμβινεύουσι τὴν ἡμέραν, τὴν αὐτὴν διεγέλτωσιν εἰς τὴν ἀδίκην τῶν κατείκων της στάσης, διὰ διάνοιαν αἱ μεγάλαι καταχρήστες, καὶ διὰ δὲ ἐμέν Πασᾶς θίλει τέρματα εἰς τὴν γεννῆταν αὐτῆς ἀνησυχίαν.

Η πόλις μετεῖ τὸν Έμίν Πασᾶν μετ' ἀνυπομονούσα. Η Ερεβυτικὴ πλέον τὸ πρωστηρόν, καὶ νομίζει διὰ τοῦ δραστηρίου σύντομον Ιβήριον, θίλει ἐπιφέρει θελιστῶν εἰς τὴν ἀδίκην τῶν κατείκων της στάσης, διὰ διάνοιαν αἱ μεγάλαι καταχρήστες, καὶ διὰ δὲ ἐμέν Πασᾶς θίλει τέρματα εἰς τὴν γεννῆταν αὐτῆς ἀνησυχίαν.

Τῆς Σουλτανικῆς κατὰ Περτές Πασᾶν ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν δημοτείσις η εῖδος ἐπίφερε εἰς τὰ πνεύματα της ἔξοριας αὐτοῦ, φθάσαντος ἐπαύσας τὴν Κυριακήν τοῦ τοῦ πατέρων μετὰ μεσημέριαν. Ο διοικητὸς καὶ εἰς πρόσκοποι θύματα της πόλεως ἐξηλύσθη πρὸς προσπάντην τοῦ ποτε τακτοδύματος τῶν πανεύρηστων μεταξύ διατάξεων, ἀλλ' ἀστρατής, ἀνευ ποτέ καὶ παραποτῆς. Η παρὰ τοῦ Καμπανάκη προσδιορισθείσα διὰ αὐτῶν οἰκία τῆς την ἀρματωτέρων. Η συγδία του σύρκειται τοῦ πεντηκοντάς αὐτούς.

Ce qui malheureusement a pu donner un caractère de probabilité à cette erreur ce fut l'intervention du Consul de Grèce à Trieste qui, sur la demande de quelques négocians, s'était cru mal à propos et contrairement aux instructions consulaires, obligé de prêter la main au renvoi d'Avjérino en Grèce. Mais le ministère des Relations Extérieures, comme nous l'avons appris de source certaine, s'empressa, dès le moment où il avait eu à vis de cet incident, d'adresser de justes reproches à ce fonctionnaire.

— Apprenant que la rédaction Française du Journal *l'Espérance* m'est attribuée par quelques personnes, je désire dans l'intérêt de la vérité qu'il soit connu que jusqu'à ce jour je n'ai, ou n'ai jamais eu aucune part, directe ou indirecte, à la publication de l'*Espérance*, et dans ce but, je prie la direction du Courrier Grec de me favoriser de l'insertion de la présente note.

Victor-Amédée Bertrand,
Athènes, le 24 octobre 1837.

EXTÉRIEUR.

Nous publions le résumé suivant du journal officiel de la Porte concernant la chute de Pertew Pacha etc.

Après un éloge pompeux du Sultan, qui sait récompenser les bons services, et punir les fautes de ses Employés, le journal ajoute: «C'est dans cette dernière catégorie que s'est trouvé Pertew-Pacha, Ministre des affaires intérieures. Il a été employé pendant long-tems dans les postes les plus éminens. Quoique S. H. eût eu connaissance de ses méfaits dans quelques affaires difficiles, Elle lui a laissé le champ libre, en croyant qu'il allait les réparer lui-même. Dernièrement il a été investi du titre éminent de Visir, et élevé au poste de Ministre de l'Intérieur. Cependant il n'a pas réussi à rendre un service utile dans les affaires importantes son opinion a été fausse et sa pensée stérile. Il a été reconnu en outre que son intérieur ne correspondait nullement à ce qu'il affichait au dehors. Non seulement il a mal administré les affaires de l'Empire, mais, tandis qu'il était de son devoir de réprimer la conduite scandaleuse de son gendre, Vassaf Effendi, et les fautes honteuses dont il s'était rendu coupable, tandis qu'il devait empêcher les abus nombreux auxquels a été porté son frère Emin Effendi, qui, fort du son appui, a usé de peu de probité dans la charge, qui lui était confiée, loin de s'efforcer de les rappeler à leur devoir, dans la vue d'intérêt personnel, il devenait complice des fautes de son gendre; et après que celui ci, éconduit du service personnel de S. H., fut relégué au dehors pour sa correction, Pertew Pacha a prétendu le faire rappeler immédiatement à la capitale, et cela contre la volonté suprême. Enfin la nécessité de sa Destitution a été, sous plus d'un rapport, évidemment reconnue par S. H. Ainsi, il a été destitué du Ministère de l'Intérieur, et ordonné de résider à Adrianople. Son frère a été aussi destitué, et LL. EE. les commissaires de la caisse Militaire, ainsi que d'autres Employés ont été chargés d'examiner et de régler ses comptes. Son exil a été en même tems fixé à Kiutaya. Vassaf Effendi a été aussi démis à Varva. Le Ministère de l'Intérieur, a été conféré à S. E. Hadji-Hakif Pacha, ci-devant Ministre des affaires Etrangères. L'administration des munitions, des tentes, des poudres, et de l'hôtel des fusils, sera déferée à un général de division, qui sera choisi parmi les officiers des troupes régulières. Quant à l'administration financière de ce département, elle a été confiée au ci-devant Ministre de l'Intérieur. Ali Medjib-Bey. Tel est le sens de l'autographe Impériale, émané à cet effet ce Mardi, le 11 de la Lune Ιωναστού Αhir. Ces deux fonctionnaires ont été investis des insignes de leurs charges, et installés dans leurs fonctions. Le même jour, Pertew Pacha, accompagné d'un commissaire, a été immédiatement envoyé au lieu de sa résidence. L'examen des comptes de son frère a été confié aux deux commissaires sus-mentionnés, ainsi qu'a son successeur, et lui même a été expédié pour le lieu de son exil avec son gendre,

Le journal finit en disant, que tout le monde a approuvé la punition exemplaire de ces Employés, qui, néanmoins, ont commis des fautes extraordinaires, dont ils avaient été comblés de la part de S. H., ont abusé de sa confiance et de leur haute position. Naschid Bey, un des fonctionnaires supérieurs de la S. Porte, a été nommé agent d'affaires de S. E. Ahmed Fethi Pacha, gouverneur d'Aidin. Le journal parle d'un tremblement de terre arrivé dernièrement en Chypre à Nicosie, qui a détruit plusieurs maisons, et a fait éclater dans cet endroit un cratère.

Il rend aussi compte d'une revue de toutes les troupes régulières qui se trouvent dans les provinces de la Roumelie; Elle a été faite par le Colonel des Bombardiers Kiamil Bey, envoyé exprès pour examiner l'état de ces troupes, et leur porter des paroles flatteuses et encourageantes de la part de S. H. Le résultat aurait été des plus satisfaisants, et l'enthousiasme pour la personne du Sultan à son comble.

Andrinople le 20 septembre 1837.

— Le gouvernement local a communiqué aux diverses municipalités de cette Ville un firman de la Sublime porte ordonnant que tout Etranger arrivant à Andrinople soit obligé de se pourvoir d'un garant de son honnêteté, et de ses buts pacifiques, pour qu'il soit permis de fixer son séjour dans cette ville. Mais au cas que des étrangers qui arrivent ici, ne pourront remplir cette condition, ils seront dénoncés au gouvernement Local, et renvoyés dans les 24 heures. Il va sans dire que cette ordonnance ne concerne que les Etrangers de la Classe Raya. On a observé

schelein, welches durch einen angeblichen geheimen Vertrag zwischen Oestreich und Griechenland festgestellt sei. Wir haben es daher für unsere Pflicht gehalten, diese sich uns darbietende Gelegenheit zu ergreifen, um die Sache in ihr gehöriges und volles Licht zu stellen, und die Widerstreitigkeit der Folgerungen ans Licht zu ziehen, welche gewisse griechische und fremde Journale daraus herzuleiten sich beeilt haben. Was diesen Schlussfolgerungen ungünstiger Weise einigen Anstrich von Wahrscheinlichkeit gab, war die Einmischung des griechischen Consuls in Triest, der sich durch das Verlangen einiger Kaufleute sehr zur Unzeit und im Widerspruch mit seinen Instructionen für verpflichtet hielt, zur Zurückweisung des Augeriniós die Hand zu bieten; aber das Ministerium des Auswärtigen hat, wie wir aus sicherer Quelle erfahren, sobald es Kenntniss von diesem Vorfalle erhielt, sich beeilt, jene Beamten den verdienten Verweis zu ertheilen.

— Da ich in Erfahrung gebracht habe, dass mehrere Personen mir die Redaktion des französischen Textes des Journals «die Hoffnung» zuschreiben, so wünsche ich, im Interesse der Wahrheit bekannt zu machen

